

Joan Margarit: Versos, cançons i jazz

Mor als 82 anys el poeta Joan Margarit | Va ser un gran amant del jazz i molt musicat en tots els estils

Joan Margarit | Carles Rodríguez

El poeta **Joan Margarit** ha mort aquest 16 de febrer als 82 anys. Nascut a Sanaüja, a la Segarra, l'11 de maig de 1938, va ser molt conegut i reconegut com a poeta, va dedicar-se a l'arquitectura i va ser un gran afeccionat al jazz, música sobre la que va escriure en diversos poemes. També va ser un autor molt musicat al llarg del temps per cantautors i artistes de diversos estils.

Autor força transversal, en el camp discogràfic val la pena escoltar-lo recitant *Joana*, el poemari que va dedicar a la seva filla, que va morir jove, en una reedició en forma de llibre-CD del 2008. La seva passió pel jazz, conreada des dels temps en què va descobrir el saxo de **Ricard Roda** a la sala Jamboree, també va dur-lo als escenaris en diverses ocasions. Amb el poeta **Pere Rovira** va crear l'espectacle *Paraula de jazz*, al costat de grans jazzistes com **David Mengual**, **Perico Sambeat** i **Xavier Monge**. D'aquella experiència en va sortir un disc homònim, editat per Satchmo el 1999.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=UZfhxeiK-7Y>

Seguint pel camí del jazz i la poesia, amb el seu fill, el saxofonista **Carles Margarit**, i la col·laboració de la cantant **Núria Coles**, va gravar un disc, *No era lluny ni difícil* (Quadrant, 2014), que també va presentar en escenaris com el Jamboree de Barcelona o l'(a)phònica de Banyoles en format de 'conversa de jazz poètic'.

En els seus poemes, de fet, no és estrany ensopegar amb referències a **Ricard Roda**, a **Charlie Parker** o a **Billie Holiday**. En una entrevista a la revista Jaç, el poeta confessava al periodista

Pere Pons: "El jazz em cobreix un buit. La música clàssica m'ha fascinat tota la vida, però un cop vaig arribar a **Stravinski** em vaig sentir orfe. El dia que vaig descobrir el jazz devia tenir 35 anys, i se'm va obrir el cel". En demanar-li quin disc triaria per endur-se a la famosa illa deserta, la seva tria va ser el *Kind of Blue* (CBS, 1959), de **Miles Davis**. La seva afeció al jazz l'havia dut a fer molts quilòmetres: "Durant molts anys he fet la ruta habitual de festivals per Catalunya, el País Basc i altres indrets. Però recordo de manera molt especial els concerts al cafè Europa de Lleida durant la dècada dels vuitanta. Feia 150 quilòmetres per escoltar **Lee Konitz** perquè em negava a escoltar-lo a Barcelona en una sala de concerts.

Pere Rovira, Joan Margarit, Perico Sambeat, Xavier Monge i Rai Ferrer Foto: Arxiu Jamboree

Va ser un poeta força musicat. Entre el més recent, el grup **Sommeliers** va guanyar el certamen Terra i Cultura de l'any 2018 amb la seva musicació del poema "La llibertat". També l'han reivindicat força **Clàudia Cabero**, cantautora i arquitecta, que en va versionar "Càlcul d'estructures" al disc *Aorta* (U98, 2019), i el compositor multiinstrumentista **Eduard Iniesta**, que va musicar-ne sis poemes al seu disc amb la mezzosoprano **Inés Moraleda** i l'**Orquestra de Cambra Catalana**, *El gos solitari de Mozart* (Temps Record, 2012). Anteriorment, **Xavier Ribalta** també li havia dedicat tot un disc: *Xavier Ribalta canta Joan Margarit* (Picap, 2006). També Jordi Calmet, **Jorcx**, li va dedicar tot un disc: *El Mestre Margarit* (Blind Records, 2012).

També el van musicar entre altres **Joan Manuel Serrat** ("Mala mar"), **Enric Barbat** ("Els qui venen"), **Gerard Quintana** ("Sonet a dues ciutats"), **Miguel Poveda** ("No et veuré més") i **Litus** ("Què em dius?").

Aquesta temporada, precisament, **Joan Margarit** era el poeta resident de la temporada al Gran

Teatre del Liceu.